

Azərbaycan Respublikasının Medianın İnkışafı Agentliyi

**dini və milli tolerantlıq, millətlərarası
münasibətlərin inkişaf etdirilməsi**

Faiq Ələkbərli
AMEA Fəlsəfə,
Sosiologiya və
Hüquq İnstitutunun
böyük elmi işçisi,
fəlsəfə üzrə
fəlsəfə doktoru

II Yazı

Azərbaycan mütəfəkkirleri arasında İsləm aləminin mübarək ayı Ramazanla bağlı bir çox əsərlər, məqalələr və şeirlər yazılmışdır. Bəzə mütəfəkkirləri arasında Üzeyir Hacıbəyli, Məhəmməd Hadi, Abbas Səhhət, Mirzə Ələkbər Sabir, Mirzə Əli Möcüz və başqalarını göstərmək olar. Azərbaycan mütəfəkkirleri Ramazana münasibətdə bir tərəfdən onun yardımlaşması, günahların bağışlanması, nəfslərin təmizlənməsi ayı kimi gördükdər halda, digər tərəfdən bəzi ruhanilərin orucluqdan suisitifikasiye hallarını öncə çəkərək onları tənqid atəşinə tutmuşlar.

Fikrimizcə, Ramazan ayının mahiyyətini şeirlərinde en açıq ifadə edən şairlərimizdən biri Məhəmməd Hadi olmuşdur. O, «Rəmazünül-mübərək» şerində yazırkı ki, orucluqda dünya yeni bir mərhələyə qədəm qoyur, zaman da, məkan da dəyişir. Bu isə müsəlmanlara imkan verir ki, səhvlerindən nəticə çıxarıb doğru yola – Allahın yoluna yönəlsin. Çünkü hər şeyin yaradıcısı olan Allah öz sonsuz mərhəməti ilə Ramazanda insanlara bir daha şans verir ki, nəfsine deyil onu Yaradana qul olsun. Hadi yazırkı:

Dünya yenə bir xələti-növ içərə əyandır
Bir başqa zaman,
başqa məkan, başqa cahandır.
Aç çeşmini: gör alımı məhsudi-cinandır.
Bir nəfheyi-qüdsi dili vicedanə vazandır.
Ən sevgili aydır. Gözəl aydır. Rəmazandır
Əltəfi-xuda şəşəbəri-feyəzandır.

Həqq seyyidi-əshər yaradub işta bu mahi,
icrayı-əvəmir edəlim, tərk-i-nəvahi
İstərsək olaq məzheri-qüfrani-ilahi
Möhəntəzədəganın olalm püşü pənahı.
Ən sevgili aydır. Gözəl aydır. Rəmazandır
Əltəfi-xuda şəşəbəri-feyəzandır.

Eyni zamanda, Hadi göstərir ki, Ramazanda müsəlmanlar bir-birinə təmənnənəz qayıq göstərməli, yardımlaşmalı, qovğa və savaşdan əl çəkməlidirlər. Yalnız bu halda müsəlmanların doğru yolda olmasına inanan Azərbaycan mütəfəkkiri yazırkı ki, insan zəlaətlə deyil, kərəm ilə iş görəməlidir. Əslində Ramazanda oruc tutmağın məqsədi də məhəz insanların pis əməllərdən əl çə-

Azərbaycanda Aşura tarixi

kib yaxşı əməllərə yönəlməsidir. Bu isə o halda olur ki, müsəlmanlar digər qardaşlarının vəziyyətini əyani olaraq anlasın və ona əl tutsun:

Bu mahdə məftuh oluyor kiseyi-himmət
Bu mahdə masdud oluyor bəbi-ləmat
Bu mahdə məşhud oluyor cüdu fütüvvət
Bu mahdə məmdud oluyor zilli-mürüvvət.

Dünyadə nədir cuddən olsun da səfəl?!
İnsan kərəm ilə edər ehrazi-məali
Dargahi-ilahide dilişən ola ali
Rütəbən. Yola boş salma xudavəndi-süali.

Ehrazsa məqsad şu ülüvvi-dərəcat
Ərbəbina təxsis edəlim nəzrü zəkat
Şərin bu degilmi biza fəmanü bəratı?
İnfəq ilə ehya qılalım əhli-məmatı.

Hadi hesab edirdi ki, Ramazan ayında müsəlman övladlarını elm və təhsilə cəlb etmək, onlara təbiyyə vermək də böyük savallardandır. Onun fikrincə, zəkat yalnız o deyildir ki, bir müsəlman maddi mənada evindən fitrə çıxardıb yetimlərə, kimsəsizlərə, qocalara, əlsiz-ayaqsızlara verisin. Başqa sözlə, Ramazanda müsəlman övladlarına elm və təhsil verməyin özü də bir zəkat, həm də böyük bir ehsandır:

Əsnafi-zəkatın biridir, talibi-irfan,
Lebtəşneyi-təhsilsə səzavardır ehsan

Kəsb-i-ədəb etmək ola, ta kim ona asan
Elm ilə aşar qönçeyi-canparvari-vicdan.

Aç kiseyi-bəxşayısi cudü kərəm eylə
Məktəbliləri naili-feyzi-niəm eylə
Namin qala tarixdə dirisən himəm eylə
Təhsili-şəriflə özünü möhtərəm eylə

Milli operamızın banisi, tanınmış mütəfəkkirimiz Üzeyir Hacıbəyli də hesab edirdi ki, oruçluğun mənəsi bir tərəfdən fiziki cəhətdən sağlamlıq tapmaqla bağlıdır, ən vacibi isə müsəlmanın Allahın qarşısında ruhi sağlamlığı, yəni qəlbən təmizlənməsi, paklanmasıdır. Onun fikrincə, Ramazan ayında müsəlmanlar əsil din xadimlərindən onun mahiyyətini öyrəndikcə ra-

Azərbaycan mütəfəkkirlərindən Səməd Mənsur isə yazırkı ki, Ramazanda qara camaat böyük ümidi və inancla oruc tutduqları halda, yalançı ruhanilər bu dünyada yeyir-içir və eyş-işrətə məşğul olurlar:

İllərcə müridim yaşasın,
can sənin olsun,
Hər il ramazanda belə
ehsan sənin olsun,
Cənnətdə hamı huriyi qılınan
sənin olsun,
Ancaq gecələr dolma,
fisincən mənim olsun!
Onyaşlı, qaraqasılı Tükəzban
mənim olsun!...

Hər növ finlıdaqla dolannam

Molla bir aydır deyir məsəleyi-heyzidən,
Qan töküür məscidə lətəyi-xumizidən,
Heyf ki, aelq bu gün qoysu məni feyzidən
Lal olasan, ey kişi, saldin ayaqdan məni.

Satdı dünən cənnəti saqqalı yovşanlıra,
Hürlərin cümləsin kələsi üryanlıra,
Qalmadı cənnətdə yer bəylər ilə xanlıra,
Şükr xudavəndimə, eyləməyib xan məni.

Daha bir mütəfəkkirimiz Abbas Səhhət isə Ramazanla bağlı fikirlərini «Orucluğun proqramması» satirik şeirində ifadə etmişdir. Səhhət də hesab edirdi ki, yalançı din xadimlərinin əməlliəti nəticəsində orucluq öz mahiyyətinə uyğun keçirilmir:

Həqqən orucluğun var
Çox-çox mühəssənatı:
Mola çəkər səlatı,
Tacir verir zəkatı,
İrsanlı edər müridlər,
Peydərpey ağ manatı...

zi qalırlar: «Orucluq çıxdı. Aya, camaatımız Allah-taalanın bu böyük nemətindən bəhrəməd olularmı?». Bəlli oldular. Əqəllən məscidlərdə bir iyirmi dəfə ictimai-müsəlminin vəqə olub, hərçənd müsəlmanların indiki pərişan vəziyyətdən danışılmadı, bu gün hər bir müsəlmanın borcu nə olduğu məlum edilmədi, qara camaatın ağlığının daireyi məlumatını artırın səhəbetlər edilmədi. Qan tökənlərə təsir edəcək sözlər söylənmədi, amma hər halda – bərəket olsun – bir çox faydalı və lazımi səhəbetlər danışıldı ki, onun milletimizə artıq nəfi vاردır». Əlbəttə, sonuncu sözlərini Hacıbəyli satirik mənada işlətmışdır. Çünkü Ramazanda ələ ruhanilər tapılırdı ki, İslam dininə aid olmayan səhəbetlər edildilər. Bu isə İslam dinini neinkin öz gözümüzdə həmdə avropalıların yanında hörmətən salır. Halbuki Ramazanda istər orucluğun, istərsə də İslam dininin keyfiyyətləri ilə bağlı danışmalı məsələlər kifayət qədərdir.

on bir ay ildə,
Mahi-ramazanda dütərəm
ayrıca dildə,
Həm mahi-məhərrəmə
«Hüseyin vay» bu dildə,
Bir rövzəpər ollam,
mənə hörmət edər el də,
Fikrim budu, ey «Tut» ki
hər yan mənim olsun!
Gəldi ramazan,
ərseyi-meydan mənim olsun!

Mirzə Əli Möcüz də hesab edirdi ki, müsəlmanların Oruclud bayramı heç də İsləm dininin ruhuna uyğun həyata keçirilmir. Onun fikrincə, buna səbəblərdən biri Ramazanın əsl mahiyyəti və mənəsi barədə əksər müsəlmanların xəbərsizliyidir. Onun fikrincə, orucluq müsəlmanların xeyir və bərəkətinə, ruhi və məddi cəhətdən sağlamlaşmagına xidmət etməli olduğu halda, yalançı ruhanimlərin əməlləri nəticəsində başqa mənalara yozulur. Möcüz «Mübarək ay» şeirində yazırkı:

İndii bir ay orucluq,
Meydan dəxi bizimdir,
Meydanda qaimülleyl
Cövlən dəxi bizimdir.
Çay, süd, yumurta, qəhvə,
Qəlyan dəxi bizimdir.
Xümsü zəkatü fitr,
Ehsan dəxi bizimdir.

Azərbaycan ziyalılarından Əli Nəzmi də bir neçə şeirini orucluğa həsr etmişdir. Nəzmi də bir çox ziyalılarımız kimi, daha çox diqqəti yalançı ruhanilərin Ramazanda töredikləri əməllərə cəlb etmişdir:

O dəm ki, söylənir əzan,
vururlar təbli gumbəgüm,
Kəmali-nazilə həman,
axund incidir qüdüm.
Dolu yeyinti ilə xan,
açım zəmanı cümlə süməm,
Xiyar, sirkəli soğan, qofurma,
cürbəcür ləhum,
Edəndə «həmle» molla can,
bütün gürüh edir hücum...

Azərbaycan Respublikasının Medianın İnkışafı Agentliyinin maliyyə dəstəyi ilə çap olunur